

АННОТАЦИЯ

В данной статье рассматривается понятие «безопасность», «национальная безопасность государства», концепции и виды национальной безопасности сквозь призму процессов глобализации, ее угроз и вызовов.

Как отмечают авторы, в силу трансформации института государства, появления новых акторов международной политической системы, а также отношений между государством, обществом и гражданином. Исходя из новых геополитических реалий, категория «безопасность» наполняется новым содержанием, меняется ее парадигма.

Политическое пространство мира разнообразно, существования в нем различных демократических и авторитарных практик создает вариативность в понимании безопасности и в формировании системы ее обеспечения.

Ключевые слова: суверенитет, государство, безопасность, национальная безопасность, политическая система, угрозы и вызовы глобализации, военная безопасность, информационная безопасность.

SUMMARY

This article deals with the notion of «safety», «national security of the state», concepts and types of national security through the prism of the processes of globalization, its threats and challenges. As the authors note, due to the transformation of the state institution, the emergence of new actors of the international political system, as well as relations between the state, society and the citizen.

Based on the new geopolitical realities, the category «security» is filled with new content its paradigm is changing. The political space of the world is diverse, the existence in it of various democratic and autocratic practices creates variability in the understanding of security and in the formation of a system for its provision.

Keywords: sovereignty, state, security, national security, political system, threats and challenges of globalization, military security, information security.

Бакало В. О.

здобувач вищої освіти IV курсу

Науковий керівник – Декусар Г. Г.

старший викладач

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ

В умовах європейської інтеграції та відповідно до загальноєвропейських стандартів професійної освіти й підготовки правоохоронців провідною метою є мовленнєва підготовка, що включає формування необхідних умінь і навичок практичного володіння професійно-орієнтованими іншомовними уміньми на доброму рівні у сфері професійної діяльності.

Ефективність професійної діяльності працівників поліції в повній мірі залежить від сформованості умінь діалогічної взаємодії, адже робота в

Національній поліції перш за все пов'язана зі спілкування із громадянами . Основним завданням спілкування поліцейського полягає в продуктивному співробітництві і взаєморозумінні питань справи, знанні психології спілкування, уміння вислухати доводи в процесі діалогічної взаємодії.

Демократизація суспільства, розвиток економічних, соціально-культурних зв'язків з зарубіжними країнами призвели до розширення взаємних контактів українських громадян з представниками зарубіжних країн, а також проникнення представників українського криміналу за кордон з метою ухилення від правосуддя, налагодження кримінальних зв'язків і розширення кримінальної діяльності [1].

Іншомовна підготовка працівників поліції на цей час є досить актуальною та поширеною проблемою. Адже, мовленнєві навички для поліцейського є своєрідною зброєю у їх повсякденній діяльності.

Сьогодні доволі гостро стоїть питання підвищення рівня опанування працівниками іноземної мови. Для ефективного вирішення цієї проблеми необхідно починати з підвищення якості освіти. Сумлінне та старанне ставлення до оволодіння цією наукою створює надійний фундамент професіоналізму у поліцейських.

Питання культури мови завжди посідали одне із важливих місць у фаховій діяльності працівників поліції, однак останнім часом ця проблематика набула особливої актуальності через активний процес перегляду і становлення законодавчої бази, створення нових нормативних документів у контексті загальноєвропейської інтеграції [2].

На сучасному рівні функціонування правоохоронної діяльності ефективно спілкування як рідною, так й іноземними мовами стає передумовою ефективності діяльності поліцейського. Важливими стають усі види спілкування, чи то вони здійснюються в письмовій або усній формах, у формальній або неформальній обстановці.

У своїй діяльності поліцейському доводиться спілкуватися не тільки з україномовним населенням, а й громадянами інших країн. Добрі знання як мови, так й невербальних засобів спілкування, знання певних країнознавчих реалій є запорукою успішного спілкування, та зазвичай своєчасної допомоги або розкриття злочинів по гарячих слідах [1].

В процесі виконання свої службових обов'язків поліцейський завжди стикається із ситуаціями, які вимагають від нього сформованості професійних знань, навичок і вмінь, щодо культури спілкування.

Мовна підготовка поліцейських повинна бути спрямована в першу чергу не на теоретичні, а на практичні інтереси та потреби майбутнього правоохоронця. У щоденній практиці вони вирішують низку питань термінологічного й мовностилістичного характеру, яка пов'язана з їхньою професійною діяльністю. Правильний вибір терміну, знання його дефініції, існуючих синонімів та омонімів є досить складним та тривалим процесом, особливо, якщо йдеться не про рідну, а іноземну мову [3].

Загальновідомим фактом є те, що якість іншомовної підготовки майбутніх працівників поліції є доволі складним процесом, де в єдиній

системі поєднані конкретні відомчі нормативи, сукупність внутрішніх та зовнішніх факторів організації навчального процесу та специфічні умови іншомовної підготовки. Як показує практика сьогодення, дуже мало правоохоронців володіють іноземною мовою на досить високому рівні.

Згідно зі Стратегією розвитку України-2020 метою державної політики в сфері реформування правоохоронної системи є коригування завдань та функцій правоохоронних органів, упровадження нових засад проходження служби, нових критеріїв оцінки роботи правоохоронців для підвищення рівня захисту прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави від протиправних посягань [4].

У свою чергу мовна підготовка правоохоронців дає можливість повною мірою застосувати розробку мовних ресурсів в юриспруденції та законотворчості, оптимізацію використання мовних одиниць відповідно до ситуації, професійно-комунікативних потреб. Це все створює поліцейським комфортні умови праці, робить діяльність правників більш ефективною та менш затратною. На сьогоднішній день реалії сучасної поліцейської діяльності потребують від правоохоронців не тільки елементарного володіння іноземною мовою для спілкування з іноземцями у межах виконання функцій з охорони громадської безпеки, але й стрімкого виходу правоохоронців країни на міжнародну арену. Українські поліцейські можуть направлятися до міжнародних організацій, залучатися до участі в міжнародних операціях з підтримання миру й безпеки та мають вільно володіти іноземними мовами.

Для набуття високих результатів опанування іноземної мови, повинен бути чітко розроблений план, який буде поділятися на етапи учбового процесу, які тісно пов'язані між собою. Перший етап повинен сприяти вивченню термінологічної лексики, де головним завданням викладача, пояснити склад мови на граматичному, лексичному та фонетичному рівні. Наступним етапом є використання термінологічної лексики в усному та писемному спілкуванні. Третій етап містить навички, які правоохоронець повинен отримати після опанування вищезазначених етапів, а саме отримати вміння працювати з юридичними документами та правильність їх написання іноземною мовою [5].

На сьогодні, враховуючи швидкий процес становлення України як незалежної держави та розвиток її правоохоронних органів, перед новою поліцією постають нові пріоритети та завдання. Приведення поліції України до кращих світових стандартів має здійснюватися, як з урахуванням світових тенденцій з дотримання прав людини, так і з урахуванням внутрішніх умов розвитку країни. Передовий досвід функціонування правоохоронних органів в багатьох європейських країнах теж треба брати до уваги.

Виходячи з вищезазначеного, можна зробити висновки, що не дивлячись на те, що наша держава на сьогоднішній день стоїть на шляху до євроінтеграції, дуже багато змін відбувається в усіх сферах суспільного життя. У зв'язку із поліцейською реформою, яка відбулася у 2015 році, постало питання, яке має дуже велике значення у професійній діяльності

кожного поліцейського: проблема невміння застосування іноземної мови правоохоронцями у своїй практичній діяльності. На жаль, треба відмітити, що рівень володіння іноземною мовою у майбутніх правоохоронців залишається досить низьким, а їх мовна (іншомовна) підготовка ще вимагає подальшого значного удосконалення [2].

Бібліографічні посилання:

1. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: univd.edu.ua/scienceactivity/index.php?usid=56&fid=1037
2. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: univd.edu.ua/scienceactivity/index.php?usid=40&fid=1277
3. Хацер Г.О., Сучасні тенденції мовної підготовки працівників органів внутрішніх справ України// Правова держава: історія, сучасність та перспективи формування в умовах євроінтеграції: матеріали укр.-польськ. наук.-практ. конф. (Дніпропетровськ, 15 листопада 2013 р.) - Дніпроп. Держ. ун-т внутр. справ, 2013.- с.488-490
4. Тягло Л.В., Питання мовної культури при підготовці співробітників ОВС// Актуальні проблеми соціально-гуманітарної та правничої підготовки майбутніх фахівців: збірник матеріалів науково-практичної конференції (28 квітня 2011 року). – Кривий Ріг: КФ ДДУВС, 2011.- с. 28-31
5. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: univd.edu.ua/science-issue/issue/1037

Берлізова Я.М, Літвін К. С.
здобувачі вищої освіти II курсу
Науковий керівник – Макарова Т. М.
кандидат філологічних наук, доцент
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)*

**КОГНІТИВНО-КОМУНІКАТИВНА МОДЕЛЬ МОВНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ КУРСАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ ВИЩИХ
НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ**

У статті розкривається своєрідність когнітивно-комунікативної моделі мовної компетентності, яка полягає в подальшому оволодінні студентами всіма формами і видами мовленнєвої діяльності з метою професійного спілкування. Автори наголошують, що останнім часом у вищих навчальних закладах відбувається інтенсифікація процесу навчання мови шляхом впровадження різноманітних технологій навчання.

Ключові слова: модель, мовна компетентність, професійне спілкування.

На сьогодні, в умовах перебудови сучасної системи освіти на засадах гуманізації, проблема професіоналізму курсантів та студентів вищих навчальних закладів набуває виняткового значення. Важливою в цьому зв'язку виявляється їх комунікативна компетентність, адже саме зміст і особливості взаємовідносин учасників педагогічного процесу визначають можливість досягнення завдань професійного становлення особистості викладача і студента вишу, а питання формування когнітивно-